

ПРОГРАМА
для загальноосвітніх навчальних закладів

ГЕОГРАФІЯ

10 клас

Рівень стандарту, академічний рівень
(Доопрацьована та затверджена наказом МОН України від 14.07.2016 № 826)

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Навчальна програма з географії розроблена на основі положень Державного стандарту базової і повної середньої освіти, згідно з яким шкільна географічна освіта є складовою освітньої галузі «Природознавство». Загальноосвітня цінність географії полягає у формуванні світоглядного розуміння природи Землі, її географічної оболонки як природного та природно-техногенного середовища, в якому протікає життя людини. У процесі вивчення географії у школі в учнів формується просторове уявлення про земну поверхню, вони розвивають уміння усвідомлено орієнтуватися в соціально-економічних, суспільно-політичних і геоecологічних подіях у державі та світі. Географія є не тільки джерелом нових відомостей про Землю, а й основою для формування гуманістичного світогляду, виховання дбайливих господарів, любові до рідного краю, набуття умінь і навичок адаптації до навколишнього середовища, адекватної поведінки в ньому.

Загальною метою шкільної географічної освіти є формування у школярів географічної картини світу. Мета реалізується через розв'язування таких головних завдань:

- формування в учнів цілісного географічного образу Землі в результаті ознайомлення з регіональними та планетарними закономірностями і процесами;
- розкриття ролі географії у розв'язуванні економічних, екологічних і соціальних проблем суспільства;
- розвиток у школярів геопросторового мислення та вміння логічно викладати свої думки, що співвідносяться з реально пізнаваними географічними об'єктами;
- обґрунтування доцільності наукового підходу до природокористування, єдності навколишнього середовища, людини та її діяльності в територіальному аспекті;
- формування картографічної грамотності й культури;
- виховання національно свідомого громадянина, патріота, дбайливого господаря, грамотної, освіченої людини, гуманіста і природолюбця;
- вироблення умінь практично застосовувати здобуті географічні знання, користуватися джерелами географічної інформації, самостійно шукати, аналізувати і передавати її;
- розвиток здатності до співробітництва під час виконання практичних робіт та проведення екскурсій;
- заохочення до самореалізації своїх здібностей, інтересів та життєвих планів засобами географії.

Структура і зміст програми з географії базуються на принципах неперервності й наступності шкільної географічної освіти, її інтеграції на основі внутрішньопредметних зв'язків, гуманізації, гуманітаризації, диференціації навчального матеріалу залежно від вікових можливостей учнів, практичної спрямованості.

Курс «Соціально-економічна географія світу» (10 клас) завершує базову географічну освіту школярів. Відповідно до типового навчального плану його вивчають у 10 класі загальноосвітніх навчальних закладів протягом 52 годин (1,5 години на тиждень).

У курсі поєднано вивчення тем загальних закономірностей суспільної географії і географічного країнознавства. Основна його мета – продовжити, а для більшості учнів – завершити формування знань про географічну картину світу, які спираються на положення теорії взаємодії суспільства і природи, відтворення і розміщення населення, світового господарства і географічного поділу праці, на розкриття глобальних та регіональних явищ і процесів. Курс «Соціально-економічна географія світу» має сформувати в учнів цілісне уявлення про навколишній світ, показати глибокий взаємозв'язок природи, населення, а його господарської діяльності на Землі, навчити просторово мислити, сприяє вихованню поваги й любові не тільки до своєї Батьківщини, а й до історії та культури інших країн і народів, що є надзвичайно важливим у нинішньому глобалізованому динамічному світі.

Окремі питання курсу можна запропонувати учням опрацювати самостійно. Необхідно

стимулювати пізнавальну діяльність старшокласників, спонукати їх до використання типових планів характеристики територій та об'єктів, розвивати навички самостійного інформаційного і наукового пошуку, що допоможе їм розуміти та аналізувати сучасні події в світі, розвивати індивідуальну та групову проектну діяльність. Такий підхід сприятиме актуалізації навчально-пізнавальної, інформаційно-комунікаційної, підприємницької, соціальної та інших ключових компетенцій і значно поглиблюватиме загальнокультурні надбання старшокласників.

У програмі передбачено засвоєння певної кількості назв географічних об'єктів. Окремі з них (назви рівнин, гір, річок, морів тощо) старшокласникам вже відомі, проте це не означає, що слід обмежитися лише показом цих об'єктів на карті. Уявлення про них варто доповнювати новими характерними рисами і таким чином розширювати та поглиблювати знання про об'єкти, що вивчаються.

У 10 класі передбачено виконання чотирьох практичних робіт. Наведений у програмі перелік країн для вивчення є орієнтовним. Учителю надається право обирати для більш детального ознайомлення ті країни, що відповідають інтересам навчального закладу з огляду на його можливі міжнародні зв'язки, пріоритетам зовнішньої політики України з урахуванням сучасної політико-економічної ситуації у світі. Практичні роботи можна виконувати під час вивчення тем, в яких їх передбачено, або в окремо відведений час (за вибором учителя). Окремі практичні роботи є навчально-тренувальними, інші ж – підсумковими. Учитель на власний розсуд перевіряє й оцінює практичні роботи: чи у всіх учнів, чи вибірково. У кожному семестрі обов'язково потрібно оцінити дві практичні роботи, які обере вчитель.

У програмі подано орієнтовний розподіл годин за розділами і темами. Учитель може на свій розсуд змінити розподіл годин між темами з метою глибшого вивчення або повторення певного навчального матеріалу, а також використавши для цього години резервного часу.

Оцінювання навчальних досягнень учнів з географії здійснюється з урахуванням їхніх індивідуальних особливостей і передбачає диференційований підхід щодо його організації. Критерієм оцінки роботи учнів є не стільки знання обсягу навчального матеріалу, скільки вміння його аналізувати, узагальнювати, встановлювати причинно-наслідкові зв'язки, використовувати в життєвих ситуаціях, самостійно здобувати знання. Важливо використовувати під час вивчення географії мотиваційний потенціал для учнів: авансування успіху, спонукання до самоаналізу, самооцінки, самопізнання, інтенсифікація того змісту навчального матеріалу, який має для них особистісне значення.

У процесі оцінювання навчальних досягнень учнів з географії, необхідно враховувати:

- правильність і науковість знань, повноту розкриття понять і закономірностей, точність вживання географічної та картографічної термінології;
- ступінь самостійності відповіді;
- логічність, доказовість у викладенні матеріалу;
- сформованість інтелектуальних, загальноосвітніх, специфічних умінь (робота з картографічними, статистичними та іншими додатковими матеріалами).

Початковий рівень навчальних досягнень учнів характеризується фрагментарним володінням навчальним матеріалом. Учень може розпізнавати окремі географічні об'єкти, намагатися давати їм визначення, за допомогою вчителя знаходити їх на карті.

Середній рівень навчальних досягнень передбачає, що учень може відтворити (повторити) інформацію, тобто володіє знаннями-копіями. Він розуміє основний матеріал, за допомогою вчителя визначає поняття і закономірності, частково пояснює взаємозв'язки у природі та суспільстві, використовує картографічний матеріал. Під час виконання практичних робіт правильно використовує джерела знань. Спостерігаючи за природними та суспільними явищами та процесами, виділяє лише окремі їх особливості.

Достатній рівень навчальних досягнень передбачає, що учень достатньо володіє програмовим навчальним матеріалом, самостійно виправляє допущені помилки, підтверджує свої знання відповідними аргументами, здатний застосовувати здобуті знання на практиці. Правильно добирає джерела знань для розв'язування проблем у типових ситуаціях. Здатний вести

спостереження за природними та суспільними явищами.

Високий рівень навчальних досягнень передбачає правильну, вичерпну відповідь повне розкриття змісту понять, закономірностей і географічних взаємозв'язків, підтверджує їх прикладами. Учень грамотно і творчо використовує картографічні матеріали та інші джерела знань у типових та нестандартних ситуаціях, вміє робити висновки та узагальнення на основі практичної діяльності, правильно проводить спостереження, оформляє та аналізує їх результати.

Тематичне оцінювання навчальних досягнень з географії варто проводити у різних формах після завершення вивчення теми або її частин згідно з переліком тем. При цьому одна письмова тематична робота на семестр є обов'язковою. Такою письмовою роботою може бути й практична робота, якщо дата її проведення збігається з датою тематичної атестації.

Учитель має право виставляти бали за тему без додаткового опитування (письмової роботи) тим учням, які мають достатню кількість поточних оцінок, а також якщо отримана таким чином оцінка задовольняє учня. Поточне оцінювання, у разі його застосування вчителем, має відігравати заохочувальну, стимулюючу та діагностичну роль.

Перед початком вивчення чергової теми учнів варто ознайомити з тривалістю її вивчення (кількістю занять); кількістю і тематикою обов'язкових робіт і термінами їх проведення; питаннями, що виносяться на тематичне оцінювання, якщо воно проводиться в усно-письмовій формі, або орієнтовними завданнями (задачами) тощо; терміном і формою проведення тематичного оцінювання; критеріями оцінювання.

Якщо темою передбачено практичні роботи або практичні завдання, то їх виконання є обов'язковою попередньою умовою для тематичної атестації, звідси, якщо мова не йде про тривалу хворобу дитини, що завадила їй опанувати матеріал. Відпрацювання практичних робіт, які учень пропустив без поважних причин, є *недоцільним* (відповідно, атестація проводиться без їх урахування).

Критерії оцінювання навчальних досягнень учнів з географії

Рівень навчальних досягнень	Бал	Критерії оцінювання
I. Початковий	1	Учень розрізняє окремі географічні явища чи об'єкти (гори і рівнини, суходіл і океани, села і міста, галузі і т. д.) та з допомогою вчителя знаходить їх на карті
	2	Учень за допомогою вчителя відтворює окремі факти на елементарному рівні, розрізняє один або кілька запропонованих географічних об'єктів та з допомогою вчителя намагається знайти їх на карті.
	3	Учень у деяких випадках дає нечіткі характеристики географічних об'єктів; за допомогою вчителя знаходить їх на карті, може самостійно розрізнити окремі географічні поняття
II. Середній	4	Учень частково відтворює текст підручника, дає нечітке визначення основних понять і термінів за допомогою вчителя. Називає, відповідно до теми конкретного уроку, компоненти географічної оболонки та складові господарства; повторює за зразком практичну роботу; під час відповіді намагається користуватися географічною картою.
	5	Учень відтворює частину навчального матеріалу без розкриття причинно-наслідкових зв'язків, описує географічні об'єкти чи явища за типовим планом. Намагається робити висновки без підтвердження їх прикладами; частково володіє обов'язковою географічною номенклатурою
	6	Учень самостійно дає більшість визначень, передбачених темою уроку,

		відтворює значну частину вивченого матеріалу відповідно до його викладу в підручнику. З допомогою вчителя виявляє причинно-наслідкові зв'язки, ілюструє їх власними прикладами. На середньому рівні володіє географічною номенклатурою та картою
III. Достатній	7	Учень має достатні географічні знання і застосовує їх у стандартних ситуаціях. Має цілісне уявлення про природні та суспільні явища, вміє вести спостереження за навколишнім середовищем; володіє картографічним матеріалом
	8	Учень засвоїв основні географічні уявлення, поняття і категорії про Землю та господарську діяльність людини. Застосовує здобуті знання на практиці, використовуючи прийоми аналізу статистичних даних про господарство і населення, показує їх зміну у часі. Вміє наводити приклади взаємодії людини і природи; знає обов'язкову географічну номенклатуру
	9	Учень на достатньому рівні володіє навчальним матеріалом, може застосовувати його для виконання практичних робіт; має чіткі уявлення про компоненти природи і просторову організацію господарства; пояснює причинно-наслідкові зв'язки в природі і господарстві; майже безпомилково працює з картографічним матеріалом
IV. Високий	10	Учень усвідомлює сучасну географічну картину світу, здійснює оцінку певних процесів та явищ, передбачених навчальною програмою; пояснює прикладне значення географічних знань, дає розгорнуту відповідь, відбирає необхідні знання; вільно застосовує більшість географічних понять та може їх класифікувати; добре володіє картографічним матеріалом
	11	Учень має глибокі знання про об'єкт вивчення, застосовує наукову термінологію, аргументує свої твердження і висновки, вміє працювати з джерелами географічної інформації; на високому рівні аналізує та використовує картографічну інформацію
	12	Учень володіє ґрунтовними географічними знаннями у межах вимог навчальної програми, висловлює та аргументує власне ставлення до різних поглядів на об'єкт вивчення; самостійно аналізує природні та суспільні явища, робить відповідні висновки й узагальнення; здатний розв'язувати проблемні завдання; вільно володіє картографічною інформацією та творчо її використовує

10 клас

СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНА ГЕОГРАФІЯ СВІТУ

(52 год, 1,5 год на тиждень)

К-ть г-н	Зміст навчального матеріалу	Державні вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки учнів
1	ВСТУП Предмет соціально-економічної географії світу. Джерела географічних знань. Методи економіко-географічних досліджень	Учень: <i>пояснює</i> , що вивчає соціально-економічна географія світу; <i>визначає</i> завдання курсу; <i>характеризує</i> джерела географічних знань та методи економіко-географічних досліджень; <i>розпізнає</i> питання або проблеми, які можна дослідити певним методом

К-ть г-н	Зміст навчального матеріалу	Державні вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки учнів
20	Розділ І. ЗАГАЛЬНА ЕКОНОМІКО-ГЕОГРАФІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА СВІТУ	
4	Тема 1. Політична картина світу Політична географія. Сучасна політична карта світу. Відмінність понять «країна», «держава», «залежна територія». Класифікація країн за формою правління. Форми адміністративно-територіального устрою. Відмінності федеративних держав. Політичні та економічні системи країн. Типологія держав. Етапи формування політичної карти світу. Міжнародні організації, їх функціональний і просторовий розподіл. Загальнополітичні (ООН, Рада Європи, Європейський Парламент, ОБСЄ) та спеціальні (Європейський Союз, НАТО та ін.) організації	Учень: <i>пояснює</i> відмінність між поняттями «країна», «держава», «залежна територія»; <i>називає і характеризує</i> основні форми державного устрою та правління країн світу; <i>характеризує</i> особливості сучасної соціально-економічної типології країн світу, етапи формування політичної карти світу; <i>обґрунтовує</i>: основні вектори зовнішньої політики України; <i>розуміє</i>, що є предметом вивчення політичної географії; <i>готує повідомлення і робить узагальнення</i> до теми на основі аналізу додаткових джерел географічних знань; <i>демонструє вміння</i> аргументовано і чітко формулювати висновки, наводити докази, щодо віднесення країн до того чи іншого типу
4	Тема 2. Населення світу Кількість населення. Відтворення населення. Демографічні процеси і демографічна політика. Міграційні процеси і міграційна політика держав. Причини та проблеми зовнішніх міграційних потоків. Мовний і етнічний склад населення. Найпоширеніші мовні сім'ї і групи. Географія світових та національних релігій. Соціальна і професійна структура населення. Трудові ресурси. Проблеми зайнятості й безробіття. Практична робота 1. Порівняльна оцінка трудових ресурсів і зайнятості населення в основних сферах господарства країн світу	Учень: <i>називає</i> кількість населення світу та окремих країн; найбільші за чисельністю народи та найпоширеніші мови, світові релігії; <i>характеризує</i> типи відтворення, особливості вікового та статевих складу населення, напрямки основних міграційних потоків, структуру зайнятості населення та її відмінності за регіонами; <i>визначає</i> співвідношення населення за регіонами світу; <i>пояснює</i> значення понять «демографічна політика», «демографічний вибух», «урбанізація», «субурбанізація», «міграція», «мегалополіс»; <i>порівнює</i> темпи, рівні, форми урбанізації країн та регіонів; <i>аналізує</i> текстові, картографічні та статистичні матеріали з метою визначення рис і відмінностей у відтворенні, складі й розміщенні населення різних регіонів світу; <i>висловлює</i> толерантне ставлення до соціальних явищ, релігій, традицій різних країн світу, вміє практично застосовувати їх в системі соціальних відносин; <i>вирішує</i> доступні соціально- та економічно значущі проблемні завдання у ході розгляду питань міграції, зайнятості та безробіття населення; <i>бере участь</i> у розв'язуванні дискусійних питань щодо сучасних демографічних проблем світу, висловлює переконливі аргументи, докази, приклади; <i>аналізує та структурує</i> необхідну інформацію з різних джерел
4	Тема 3. Взаємодія суспільства і природи. Світові природні ресурси Географічне середовище як сфера взаємодії суспільства і природи. Світові природні ресурси. Ресурсозабезпеченість. Природокористування: раціональне і нераціональне. Географія світових природних ресурсів: мінеральних, земельних, лісових, водних, Світового океану, рекреаційних. Практична робота 2. Порівняльна оцінка ресурсозабезпеченості двох окремих країн світу (за	Учень: <i>називає</i> види природних ресурсів; <i>характеризує</i> поняття «географічне середовище», «навколишнє середовище», «антропосфера», «природокористування», «ресурсозабезпеченість»; <i>виявляє</i> закономірності розміщення природних ресурсів; <i>порівнює</i> співвідношення ресурсозабезпеченості в окремих країнах; <i>дає оцінку</i> соціальним проблемам, що пов'язані з надмірним споживанням природних ресурсів, погіршенням стану навколишнього середовища

К-ть г-н	Зміст навчального матеріалу	Державні вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки учнів
	вибором)	
8	Тема 4. Світове господарство Сучасне світове господарство. Міжнародний географічний поділ праці (МГПП). Етапи формування світового господарства. Галузева і територіальна структура світового господарства. Промисловість. Географія основних галузей промисловості світу (енергетика, обробна та ін.) Світове сільське господарство: значення, внутрішньогалузева структура, міжгалузеві зв'язки, аграрні відносини. Найбільші сільськогосподарські райони світу. Географія світового транспорту. Міжнародний туризм. Всесвітні економічні відносини. Форми всесвітніх економічних відносин. Інтернаціоналізація, інтеграція, інформатизація та глобалізація як найважливіші тенденції розвитку світового господарства. Дослідження (одне на вибір): - Від науково-технічної революції до інформаційно-технологічної - Транснаціональні корпорації (ТНК) та транснаціональні банки	Учень: <i>називає</i> етапи формування світового господарства, основні форми всесвітніх економічних відносин; <i>характеризує</i> поняття «міжнародний географічний поділ праці», основні райони розміщення провідних галузей промисловості, головні сільськогосподарські райони світу, сучасні тенденції розвитку світового господарства та взаємовідносин між країнами;; <i>пояснює</i> причини динаміки галузевої і територіальної структури господарства; <i>аналізує</i> структуру світової економіки, співвідношення її секторів у ВВП і структурі зайнятості, наслідки економічних відносин між країнами та групами країн світ; <i>працює</i> самостійно з картографічними і статистичними матеріалами; <i>робить висновки</i> щодо розміщення провідних галузей промисловості світу, про тенденції розвитку транспорту, міжнародного туризму, напрями зовнішньоекономічних відносини; <i>розуміє</i> роль ТНК у світовій економіці; <i>наводить приклади</i> впливу глобалізації на власне життя; <i>пояснює</i> вплив туризму на розвиток регіонів, наводить приклади світових пам'яток культури; <i>бере участь</i> у дискусіях щодо сучасних тенденцій розвитку світового господарства та взаємовідносин між державами, захищає свою точку зору; <i>встановлює взаємозв'язки</i> між окремими суспільними та економічними процесами, застосовує освоєні способи дії в нових ситуаціях, здійснює самоконтроль; <i>застосовує</i> для розв'язування проблемних (нестандартних) задач інформаційні та телекомунікаційні технології
27	Розділ II. РЕГІОНИ ТА КРАЇНИ СВІТУ	

К-ть г-н	Зміст навчального матеріалу	Державні вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки учнів
11	Тема 1. Країни Європи Загальна характеристика регіону, його склад. Населення, міста. Характеристика господарства країн та значення інтеграційних процесів у його формуванні. Країни ЄС: особливості, проблеми, роль інтеграційних процесів. <i>ФРН.</i> Географічне положення. Населення і міста. Особливості сучасного розвитку господарства . <i>Велика Британія.</i> Особливості ЕГП, його вплив на розвиток країни. Населення, міста. Характерні риси розвитку економіки. Значення зовнішніх економічних зв'язків. <i>Франція.</i> Особливості ЕГП. Населення і міста. Провідні галузі господарства. <i>Італія.</i> Особливості ЕГП, його вплив на розвиток господарства. Населення, міста. Галузева структура господарства, її територіальні відмінності. <i>Держави-сусіди України (Білорусь, Молдова, Польща, Росія, Румунія, Словаччина, Угорщина).</i> Особливості ЕГП країн. Населення, демографічні проблеми. Сучасний стан економіки країн. Галузева структура господарства, її територіальні відмінності. Зв'язки країн-сусідів з Україною. Практична робота 3. Порівняльна характеристика промисловості ФРН і Франції, Великої Британії та Італії (за вибором)	Учень: <i>називає</i> склад регіону; <i>характеризує</i> особливості розміщення та формування населення країн та регіонів, урбанізаційні процеси; <i>обґрунтовує</i> галузеву структуру господарства країн Європи; <i>складає</i> комплексну суспільно-географічну характеристику країн регіону; <i>робить висновки</i> щодо чинників високого індустріального розвитку країн Західної Європи; <i>аналізує</i> особливості та проблеми країн ЄС, позитивні наслідки та ризики вступу України до ЄС; <i>оцінює</i> роль ЄС у світі
6	Тема 2. Країни Азії Загальний огляд. Склад регіону. Різноманітність країн. Особливості господарства. Роль країн Азії в світі. Регіон як перехрестя важливих морських комунікацій. Сув'язь важливих морських і сухопутних комунікацій у регіоні. Туризм. <i>Японія.</i> ЕГП, історико-культурні особливості. Особливості населення. Роль науки і високих технологій в економіці. Галузева і територіальна структура господарства. Спеціалізація країни в світовому господарстві. Зовнішньоекономічні зв'язки. <i>Китай.</i> Особливості розселення, демографічна політика і трудові ресурси. Економічна політика в країні. Галузева структура господарства, галузі міжнародної спеціалізації. Зовнішні економічні відносини. Територіальні відмінності. <i>Індія.</i> Культурно-історичні особливості країни. Природні умови і ресурси. Розміщення населення і господарства. Роль країни в регіоні та в світі	Учень: <i>називає</i> особливості територіальної й галузевої структури господарства; <i>характеризує</i> ресурсозабезпеченість окремих країн і регіонів Азії; <i>пояснює</i> специфіку населення країн Азії, їх забезпеченість трудовими ресурсами; <i>вказує</i> на основні риси сучасного стану та розвитку економіки країн Азії; <i>порівнює</i> особливості господарства різних за рівнем економічного розвитку країн Азії; <i>оцінює</i> роль країн Азії в світі; <i>знаходить, систематизує</i> необхідну інформацію під час підготовки характеристики країн регіону; <i>використовує та аналізує</i> графіки, діаграми, таблиці, картосхеми, що містять інформацію про країни регіону, висловлює власні судження та висновки

К-ть г-н	Зміст навчального матеріалу	Державні вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки учнів
4	Тема 3. Країни Північної Америки <i>США.</i> Найбільша за економічним потенціалом та політичним впливом країна сучасного світу. Населення: закономірності зростання, етнічний склад, трудові ресурси, соціальна структура суспільства. Українська діаспора США. Процеси урбанізації. Галузева та територіальна структура господарства, галузі міжнародної спеціалізації. Найбільші промислові та сільськогосподарські райони. Специфіка зовнішніх економічних відносин США. <i>Канада.</i> ЕГП. Особливості розміщення населення. Українці в Канаді. Найбільші міські агломерації. Господарство. Роль країни в міжнародному географічному поділі праці. Практична робота 4. Порівняльна характеристика господарства США та Канади	Учень: <i>описує</i> своєрідність ЕГП країн; <i>визначає</i> темпи розвитку, особливості галузевої структури та територіальної організації господарства країн Північної Америки; <i>складає</i> порівняльну характеристику галузевої структури і спеціалізації промисловості країн регіону та окремих регіонів у межах однієї країни; <i>пояснює</i> роль США, Канади в міжнародному географічному поділі праці
2	Тема 4. Країни Латинської Америки Центральна та Південна Америка. ЕГП та склад регіону. Політична карта, різноманітність країн. Особливості населення. Основні риси географії сільського господарства, промисловості, транспорту. Екологічні проблеми. Участь регіону в міжнародному географічному поділі праці	Учень: <i>називає</i> історико-політичні процеси, що відбуваються в регіоні; <i>характеризує</i> забезпеченість окремих країн природними ресурсами, основні риси сучасного стану розвитку їх економіки; <i>аналізує:</i> специфіку складу населення та системи розселення; <i>пропонує</i> шляхи розв'язування екологічних проблем регіону
2	Тема 5. Країни Африки. Австралія та країни Океанії Загальний огляд <i>країн Африки</i>. Склад регіону, різноманітність країн. Історія формування політичної карти. Характерні риси населення, типи розселення та урбанізації. Природно-ресурсний потенціал та його використання. Особливості територіальної та галузевої структури господарства країн Африки. Найбільші країни. <i>Австралія.</i> Особливості розміщення населення, найбільші міські агломерації. Особливості економічного розвитку. Географія промисловості, сільського господарства, транспорту і ресурсів. Роль країни в МГПП. Зовнішні зв'язки. <i>Країни Океанії.</i> Специфіка ЕГП. Нова Зеландія і острівні країни Тихоокеанського регіону. Політична карта. Етнічна карта регіону. Особливості розвитку малих острівних держав	Учень: <i>називає</i> найбільші країни, історико-географічні особливості розвитку країн Африки, Австралії та Океанії; <i>описує</i> загальні риси ЕГП, населення, природно-ресурсного потенціалу країн регіонів; <i>визначає</i> особливості галузевої структури, територіальної організації господарства та роль країн Африки, Австралії та Океанії в світі; <i>аналізує</i> причини економічної відсталості та бідності багатьох країн Африки; <i>характеризує</i> особливості господарства малих острівних держав; <i>розуміє</i> роль провідних країн Африки на континенті та Австралії в Тихоокеанському регіоні
2	Узагальнення. Глобальні проблеми людства Поняття про глобальні проблеми людства (війни і миру, екологічну, сировинну й енергетичну, голоду, боротьби зі злочинністю, тероризмом, епідеміями). Роль світової громадськості у їх розв'язуванні	Учень: <i>характеризує</i> поняття «глобальні проблеми людства»; <i>аналізує</i> сутність, причини виникнення, особливості кожної з глобальних проблем, можливі шляхи їх розв'язування; <i>оцінює</i> наслідки прояву глобальних проблем на сучасному етапі розвитку суспільства; <i>оцінює</i> роль світової громадськості у розв'язуванні глобальних проблем людства та пропонує власні оригінальні ідеї

К-ть г-н	Зміст навчального матеріалу	Державні вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки учнів
2	РЕЗЕРВ ЧАСУ	